

GEORGI DIMITROV, PREDSEDNIK MINISTARSKOG SAVETA NARODNE
REPUBLIKE BUGARSKE

Kopije: Vasil Kolarov
"Radničko delo"

Sozija

Neko da verujem da je klevetnička i prijava članak protiv mene u "Radničkom delu" od 21 septembra s.g. /nisam još dobio ovaj broj "Radničkog dela" ali sam pregledao rezime tog članka i na osnovu tega pišem ovaj odgovor/, objavljen uz vašu saglasnost i sa vašim odobrenjem.

U članku mi se negira svake svojstve javnog i političkog radnika, da sam služio "svima bez obzira", da bi stekao karijeru i da se rukovodila sloga moja rada sastojala jedino u tome da postignem veličinu i visoku karijeru, da sam sada našao svoju karijeru u "nacionalističkoj litovskoj grupi" itd. itd. i niz drugih niskosti, kleveta, laži i falsifikacija.

Vi me odlično poznajete, a poznaje me i čitava vaše rukovodstvo bez izuzetka, ali ako bi i bile neke koje me ne poznaje lično, taj poznaje moj javni i politički rad. Uprkos tome, ja uzimam slobodu radi upoznavanja vašeg članstva da se detaktno nekih pitanja koja se odnose na mene i na moj javni rad. Meni je mnogo stalo, članovi vaše Partije, a naročito Makedonci koji žive u granicama Bugarske, da znaju ko sam i šta sam radio.

Vi odlično znate družo Dimitrov, da sam 1902 godine kao student bio član Radničke partije - "tesnih socijalista" - i da sam bio posle izvesnog vremena izbrisan iz njenog spiska zbog toga što sam uzao aktivnog učešća u rukovodstvu Makedonske revolucionarne organizacije Selčeva /u toku 1903 i 1904 godine bio sam član Centralnog komiteta te organizacije/. Dodajem da, iako nisam bio član vaše partije, principi naučnog socijalizma su bili uvek moji rukovodni principi, a ove principe ja sam usvojio još 1897 godine.

Vi znate da sam bio izabran za narednog poslanika u Osmanskom parlamentu za Selvaški okrug - jedina Makedonac - socijalista od svih makedonskih poslanika /njih 4 na broju/ - kao kandidat

levice makedonske organizacije na čijem čelu su se nalazili revolu-
cionari Jandanski, Kantardžijev, Panica, Černopeev, Hristo Jankev,
Dobri Daskalev, Tuđe Delivanov, Hristo Vlahov. Kao poslanik u turskom
parlamentu od 1908 do 1912 godine ja sam štitiio interesa radničke
klase, propagirao principe socijalizma u samom parlamentu i van njega,
u člancima i na zborovima /za obaveštenje: vidi moje govore u turskom
parlamentu i moje članke u solunskoj i carigradskoj štampi na francuskom
jeziku, na prvom mestu u "Le progres", "Le Saloniq" i "Le Şen Tirk" i
"Azadnamart" na jermanskom jeziku/. Vi sigurno znate da sam ja kao pe-
slanik u parlamentu na javnim zborovima i u štampi štitiio interese
makedonskog naroda protiv gaženja zakona od strane vlasti i za po-
boljšanje stanja narodnih masa u Makedoniji /za obaveštenje: vidi
Memor koji smo mi, makedonski narodni poslanici: Delčev, Pavlov i
ja objavili u tadašnjoj štampi u Carigradu i drugde/;

Ja sam uzimao aktivnog učesnika na radničkim sastancima,
manifestacijama /i na i drugi radnički skupovi/, davao potkrepu
štrajkaškes pokreta radnika u Carigradu, pomagao formiranje socijali-
stičkih grupa u Carigradu među nemakedonskim stanovništvom, održavao
niz konferencija i kluba Solunske socijalističke federacije, odnosno
ekonskog stanja Makedonije. МАКЕДОНСКИ
3476050 pitanja, pitanja kulture du-
vana, položaja davalaskih proizvođača i stanja radničke klase.

Vi sigurno znate družo Dimitrov da sam ja predučavao
I. Kongres davalaskih radnika Makedonije u Kavali u leto 1911 godine.
Izlišno je da ukazujem na to da sam ja sa najvećom predanošću štitiio
interese i tih radnika.

Vi isto tako odlično znate da sam ja preučavao agrarni
problem u Makedoniji, skupljao podatke o položaju šifčija i polje-
privrednih radnika /koje sam podatke iznesio u turskom parlamentu,
na javnim zborovima i u štampi štampi/ i tražio rešenje tog problema
u interesu makedonskog seljaka. To sam uradio naročite u budžetskoj
debati 1911 godine gde sam govorio o stanju radničke klase u Makedo-
niji i cepšte u Turskoj, kada sam izneo masa podataka o njenim uslovima
rada i zahtevao da se izglasa za zaštitu rada.

Vi sigurno znate da sam se u turskom parlamentu i van njega borio za nacionalnu ravnopravnost makedonskog naroda za stvaranje od Makedonije zasebne nacionalne oblasti, u federaciji sa ostalim nacionalnim oblastima Turske, da sam se borio protiv nacionalističkih panturske i panislavske politike Mladoturaka, da sam uvek žigosao bezakonja turske vlasti prema našim i drugim narodima u Makedoniji i Turskoj, da sam pratio ne samo u Makedoniji već i u drugim mestima tadašnje Evropske Turske, na zborovima a tako isto i u štampi "Ben Tirk i Ikdam", neophodnost stvaranja Balkanske Federacije i obrazovao u samom turskom parlamentu grupu koja je imala da radi na ostvarenju Balkanske Federacije.

Vi znate da sam ja bio jedan od rukovodilaca obrazovane u legalnu partiju - Narodna Federativna partija - levice VMRO Sandanska, Kataridjev, Bajnov, Penica, Černopecov, Dobri Laekalev, Hristo Jankov, Tuše Delivanov, Hristo Blahov, Nako Ilijev. Nama je isto tako poznato da sam, pošto je Narodna Federativna partija bila raspuštena saglasno zakonu o nacionalnim organizacijama izglasanim u turskom parlamentu, pristupio socijalističkoj Federaciji u Solunu koja je bila učlanjena u II Internacionali kao i vaša partija, kao i partija beljševika, / jedan interesantan detalj: Parvus mi je u jeseni 1910 godine u Carigradu pričao da su na socijalističkom Kongresu u Kopenhagenu, održanom iste godine bili rastureni letci od strane nekakve makedonske socijalističke grupe protiv solunske socijalističke Federacije i protiv mene lične koji sam, kao sam to već pomenuo u to doba bio naredni poslanik u turskom parlamentu.

Da vam saopštim još i to, koje vam je sigurno poznate iz bugarske štampe, da sam ja bio inicijator za stvaranje jedene delegacije sastavljene od narednih poslanika raznih nacionalista, koja je imala da provede anketa odnosno odgovornosti mladoturških vlasti i terorističke makedonske organizacije Aleksandrova povelom klanja u Otupu 1911 godine.

Osim toga, kada je izbio Balkanski rat, Solunska socijalistička Federacija petpisala je u zajednici sa jermenskim partijama Hinčal i Daanakutjan, jevrejskom partijom "poalacia" i rumunskom socijalističkom partijom, Manifest protiv tog rata koji je bio rasturen u nekoliko hiljada primeraka u Soluna na Francuskom jeziku i

objavljen i nekim beogradskim novinama / Azadmart, na turskom i
jermenskom jeziku i Ben Frik, ako se ne varas/. U ime Selunske social-
lističke Federacije manifest je bio potpisan od mene.

Najsađ dodajem još i to da sam za vreme bitave moje javne i
političke¹ delatnosti, kada i da bile i gde god se nalazio, uvek štitió
usrdno interese narodnih masa i radne naroda.

Posle mog hapšenja i ležanje u zatvoru u Solunu 1913 godine,
bio sam od strane grčkih šovinista proteran u Bugarsku. Vi znate da
sam ranije bio učitelj u Bugarskoj, učitelj, student i vojak - služio
sam 20 meseci u vojsci. Od 1913 godine do 1923 godine bio bugarski
podanik bio sam državni činovnik u ^{parlamentu} Turskoj komori u Vanu. Za vreme
imperijalističkog rata bio sam mobiliziran u bugarskoj armiji i
ispunjavao sam vojničku službu kao su to činili i svi ostali tadašnji
socijalisti stotinaima od koji su bili i oficiri te armije.

Vi takođe znate dobro znate da sam na zahtev Balkanskog re-
volucionarnog centra otišao u leto 1923 godine u Beograd i kasnije na
zahtev tog istog centra napustio Trgovinsku komoru i oputovao za Beču
gde sam bio označavan kao trgovački predstavnik pri bugarskom poslanstvu
/bugarski konzul tada bile je druge lice/, jedinstveno u cilju kako
bih koristeći diplomatski imunitetom mogao nesmetano voditi Vsua dobro
poznate pregovore sa balkanskim revolucionarima i nacionalnim orga²⁸⁷
nizima, koji pregovori su bili završeni objavljivanjem "a,skog manifesta
i niza drugih dokumenata, objavljenih uz saglasnost i odobrenje Balkanskog
nalog centra čiji ste predsednik Vi bili. /vi dokumenti kako Vas je
poznate, objavljeni su u knjizi: "Izmenicitet na makedonskoto delo",
na bugarskom jeziku, u Pragu 1926 godine, i na francuskom jeziku u Pari-
zu 1920 godine/.

Posle objavljivanja ovih dokumenata, kako Vas je poznate, ja
sam napustio "službu" koju sam imao u bugarskom poslanstvu, podvrgnut
pretresima i šikaram od strane bečkih vlasti, bio proteran iz Austrije,
ali blagešareći intervenciji predsednika Bačke republike, do koje inter-
vencije sam došao zahvaljujući podpredsedništvu mađjarskih revoluciona-
ra u Beču, ja sam mogao ostati još izvansno vreme u Beču, proganjan od
makedonskih i bugarskih fašista, proganjan isto tako od velikoturpakih
velikobugarskih vlasti od kojih su prve tražile zvanično moje protari-
vanje iz Beča, a druge tražili moju ekstradiciju u Bugarsku u vezi sa
poznatim atentatom 1925 godine u Sofiji.

Sve je to iskreno pred vašim Centralnim komitetom u mojoj autobiografiji koju sam podne da bih bio prihvaćen u članstvo bugarske radničke partije / komunisti / u kojoj sam ostao članom od 1925 do oktobra 1944 godine, kada sam došao u Vrhovni štab narodnooslobodilačke armije Jugoslavije.

te dobre
Smatram potrebno da Vas još napomenem, da da Vas je poznato da ja nisam ništa radio od leta 1923 do oktobra 1944 godine bez saglasnosti Balkanskog revolucionarnog centra, a posle Kominterne.

Vi odlično znate družo Dimitrev, da ja nikad nisam bio politički neprijatelj i nisam slušao niti Aleksandrovu, niti Protogerovu niti drugim vrhovistima, da ja nisam slušao niti Ferdinandu, Nedelcu vovu, Borisu i Cankovu kao što ni jedan pošten čovek u Bugarskoj među kojima i hiljadama komunisti - članovima nisu lučili nikome od tih petista. A berga koju sam vodio protiv tih i svih drugih petista mislim da Vas je dovoljno poznata. Na ostaje Vas druge nego da prelistavate bile koji od mojih članaka u časopisima "Balkanska Federacija" ili "Makedonske delo".

Vi znate, družo Dimitrev, bolje nego svko drugi da sam činio i sa čerom štitiće interese i ideale mog naroda, da sam ostao veran odluci Balkanskog centra od februara 1934 godine kojom se konstatuje činjenica o postojanju makedonske nacije i da nisam odredjivao svoju nacionalnu pripadnost u konjuktivnih obzira polazeći od svojih ličnih interesa.

Vi znate da sam ostao veran bratskoj solidarnosti mog naroda sa ostalim bratskim narodima na Balkanu i da sam uvek branio sa najvećom energijom sve antifasisti i antiimperijaliste, uključujući i tu i bugarske antifasiste, da sam organizovao niz kampanja u štampi i zberova u drugim zemljama protiv boleg terora u Bugarskoj, Jugoslaviji i drugim zemljama na Balkanu, da sam organizovao slanje stotinama pretnih telegrama potpisanih od poznatih javnih radnika celeg sveta za zaštitu balkanskih i specijalno bugarskih antifašista, da sam aktivno učestvovao kao predstavnik Ujedinjene makedonske organizacije ili časopis "Balkanska Federacija", čiji sam redaktor bio od 1924 do 1932 godine, ili u ime Komiteta Nacionalnih i nacionalno-revolucionarnih organizacija na Balkanu, sa skoro svim najaktivnijim međunarodnim progresivnim konferencijama u tuđini.

Vi znate da sam organizovao slanje specijalnih delegacija

kod poznatih advokata i javnih radnika iz raznih zemalja u Bugarsku čije je prisustvo i rad u građevina gde su se održavali procesi, organizovani protiv bugarskih i makedonskih antifašista, doprinele da se olakša sudbina optuženih, a nekima od njih je bio spašen život, zastrašen od strane fašističkih i terorističkih režima Cankova, Ljapčeva, Kušanova - Gičeva, Velčeva, Kimen Georgijeva, Zlateva, Teševa i drugih fašističkih i terorističkih režima, doprineli su da se olakša sudbina optuženih, a na nekima od njih bio je spašen život.

Vi odlično znate da sam kroz štampu i skupove i ličnim kontaktom sa advokatima, suradnicima, publicistima i javnim radnicima nastojao da zapobijem stetinama stranih javnih radnika, naučnika i za stvar antifašizma i antiimperijalizma na Balkanu. Napominjem Vam i to da me CK BKP /k/ odredio za svog predstavnika 1934 i 1935 godine u Frunzenskoj, Švajcarskoj i Belgiji.

Dodaću još i to da sam imao ne male učešće u razvijanju sistema teke kampanje od 1924 do kraja 1935 godine u Zapadnoj Evropi za diskreditiranje fašističkih režima na Balkanu i za uzdizanje autoriteta antifašističkog, a tako isto i komunističkog pokreta.

Kod takvog stanja stvari Vi, druže Dimitrov, ali ako Vi niste u Sofiji, onda oni ko i vas zamenjaju, dozvoljavaju objavljivanje čak i prenošenje na radiju na grčkom jeziku, kako bih i bio diskreditovan pred našom makedonskom javnošću u Jegejskoj Makedoniji a i pred samom grčkom javnošću koja je dovoljno orijentisana u pogledu mog antifašističkog i antiimperijalističkog rada i pred kojom uživam uvažanje i simpatije - prijava, podla, klevetnička i puna laži članak u "Rabotničeskou delu" od 21 septembra protiv mene.

Vaš Centralni organ kako se vidi zavidi sa slavama Ivan-mihajlovićevskim paškvicama i žutoj štampi. On se okreće na nivo fašističkih i imperijalističkih štampa. Vaš centralni organ kao i drugi organi Kominternu svojim klevetama, insinacijama i lažima prema PRRJ, KPJ i članovima njegovog Centralnog komiteta, na čelu sa drugim Titom, nadmašuje čak i fašiste. Što se tiče mene "Rabotničeske dele" ponavlja ono što su bugarski, makedonski i bugarsko grčki fašisti pisali pre više od 20 godina.

"Rabotničeske dele" nastoji da me predstavi nekakvog provednika velikosrbizma, u što ni jedan pošteni Bugarin, ovo tvrdim sa cele pošte poznajem položaj Bugarske i tamošnjeg raspoloženja prema meni, nijeda

Makedonac u Bugarskoj i Pirinskoj Makedoniji nema da poveruje.. Centralni organ Vaše partije falsifikuje one što sam ja rekao na V Kongresu KPJ.

"Makedonci iz Pirinske Makedonije se osećaju bliže do Makedonce iz Vardarske Makedonije nego li do stanovništva Traskog, Vidinskog i Silistranskog kraja", i "Rabotničko delo" od 28 jula je pisalo da je Vlahov kazao:

"Stanovništvo Pirinske Makedonije se oseća bliže do stanovništva Vardarske Makedonije nego što se stanovništvo Traskog, Vidinskog i Silistranskog kraja oseća bugarskim". Da takvog padoša li je došao Vaš centralni organ, draže Dimitrov?

Ja protestujem svim silama protiv takvog načina berbe koji vodi Vaš centralni organ, kako bi diskreditovao Komunističku partiju Jugoslavije i njeno rukovodstvo, kako bi diskreditovao Komunističku partiju Makedonije i njeno rukovodstvo, kako bih i ja bio diskreditovan pred Makedoncima u Bugarskoj i Pirinskoj Makedoniji, a isto tako i pred Bugarima u Bugarskoj koji odlično poznaju dela Komunističke partije Jugoslavije i specijalno maršala Tita, zato što je do sada ne jednom govorio za ovu delatnost s najvećim pohvalama, koja je delatnost ustalom ukazana od Vas kao primer bugarske i makedonskog naroda u Bugarskoj. Zašto draže Dimitrov da kako Bugari tako i Makedonci u Bugarskoj odlično znaju za svoj pošten javan rad ne samo dok sam bio u Bugarskoj već i dok sam radio van Bugarske u interesu makedonskog i bugarskog naroda kao i ostalih Južnih Slavena.

Da sam ja bio, draže Dimitrov, takav, kakvog me predstavljate "Rabotničko delo", zašto ste radili Vi lično kao i drugi članovi Politbira sa mnom u toku decenija i zašto mi je poverena funkcija redaktora "Balkanske federacije" neprekidno u toku osam godina, da vodim izvestan sektor organizacionog rada naše ujedinjene makedonske organizacije, zašto mi je povereno da redaktiram prvih šest meseci a posle toga da budem u redakcijskom komitetu a poslednjih šest meseci opet da uređujem organ Ujedinjene Makedonske revolucionarne organizacije "Makedonske dale", zašto mi je, pitam Vas ja, povereno rukovodstvo propagande u inostranstvu na samo što se tiče Makedonije već i da budem jedan od glavnih organizatora i rukovodilaca propagande protiv fašizma i imperijalizma na Balkanu

Da sam bio takav kakvog me predstavlja "Rabotničesko dele", zašto me čitavih deset meseci niste dali mogućnost, pošto sam već bio izabran u Jacu za Potresednika Prezidijusa ABNOJ-a, da otputujem u Jugoslaviju i odgovorim na poverenje koje su mi naredi Jugek svi je ukazali, već ste tražili da radim u Bugarskoj među makedonskom emigracijom. Bilo je potrebno jugoslovenska vojna misija i specijalno drag Titoz u više mahova da intervenišu da bi mi se najzad odobrilo da sa mojim sinom kapitanom Vlahovim otputujem u Jugoslaviju?

Kad sam bio takav, kao što me predstavlja "Rabotničesko dele", zašto ste me družo Dimitrov prisili u vašu partiju, u kojoj sam ostao blizu 20 godina, da mog delaska u Vrhovni Štab jugoslovenske narodnooslobodilačke vojske, početkom oktobra 1944 godine, kada sam bio primljen u KPJ i KP Maqedonije. Nije li erramota za vašu partiju da je imala u svojim redovima u toku 19 godina čoveka za kakvog sam predstavljen u "Rabotničesko dele".

Napominjem Vas da se sve laži i klevete, koje se kolportiraju protiv mene u toj paškvali, odnosno na vreme da mog delaska u BRP /k/ a sve se je te znalo od ALBRODZHAM ANONXVA vašeg partijskog rukovodstva za koje je nisam bio sluša na 1944, već sam bio radnik na delu za oslobodjenje Makedonije, bio sam predstavnik tog naroda. Vi ste znali te družo Dimitrov, uprkos tome Balkanskim revolucionarnim centar me je tražio, otpravio molbu i predložio mi izvršenje izvesno posla koga sam svršio, poverovao mi razne funkcije, a i Vi ste redovno saradivali sa mnom. Ja ostavljam Vama družo Dimitrov, kao častno u čoveku, sami da date potrebnu kvalifikaciju za postupke relikcije "Rabotničesko dele" a ako se te dogodilo odlukom Politbiros Vaše partije to Vi možete sami okvalifikovati ovaj nečasni postupak Politbiros BRP /k/.

Na jednom sam družo Dimitrov bio prinuđen da odgovaram na klevete, laži, insinuuacije i falsifikate makedonskih, bugarskih, srpskih i grčkih imperijalista i fašista, koji su kolportirali protivu mene, ali nikada nisam dopustao da se ove prljavštine biti kolportirane od Centralnog organa Vaše partije.

Ja sam još 1908 godine, dok sam bio deputat u turskom parlamentu bio klevetan od strane bugarskih i makedonskih vrhatista kao

lice koje je tebež htelo da preda interese makedonskog naroda Njemačkoj. Ja sam u toku mase godina, do kraha fašizma u Bugarskoj, Jugoslaviji i Grčkoj, bio klevetan kao tuđji agent kao što ste ustale i Vi bili klevetani kao takav.

Kako vi očito znate, družo Dimitrov, ja sam godinama bio praćen od strane fašista da bi me ubili. I vi lično ste me predupređivali za poslate ubice protiv mene. Ali sve to nije dovelo do oskivnosti od fašista i imperijalista rezultata. Ja sam produžio da se borim i nisam postignuo.

Ja sam odgovarao na klevete i laži ne samo u štampi, već uglavnom svojom borben. Čak je i glavni redaktor "Kombinirane škole" i član Politburoa BKP/K/, Vladimir Feptenov, silno ageriran zbog klevetničke kampanje protiv mene, ispunio pre 22 godine svoj dug poštenog života, kada je u "Makedonska delo" (broj 30 od 25.11.1926 godine) koji je redaktor bio, napisao sledeće reči:

"Njihove novine bljuju šibe i guštere protiv nas. "Vlastna ili naša", organ lažnih ekonomsista, takodje se sa "Makedonskim narodom", organom pašinevih federalista, koje više niže i haljenja da prope na našu adresu. I koliko zalosni i silobni su oni u svojoj blatnoj borbi. Ozlojeđeni zbog svoje nemoci da ekzistencije nepokolebljive pozicije idejne, oni pokušavaju da prenose borbu na lični teren. Jedan sam po sebi blistav dokaz za njihovu idejnu i moralnu kapitalaciju. Oni vode blatnu kampanju protiv naših prijatelja, protiv ličnosti najboljih i najvernijih rukevođice makedonskog oslobodilačkog pokreta danas. Sa naročitem pohlepnostu oni se zabavljaju na račun draga Vlahova, tog stremnog, ali ne sa malim zalaganjem za makedonski pokret, radnika. Svaki dan oni bacaju blato i posiju na njega. Njihove prodane savesti se ne usuštavaju ni pred kim - oni zapričaju po njegovoj prošlosti, pokušavaju da izopace sve do najzadnjega sedju, i tako gde im to ne napove izmišljaju fantazije, neostojive stvari, javne belim koncima prožete laži, svamegude klevete kojima niko ne veruje, ali oni pokušavaju, ne zbunjuju se i ne očajavaju, što se konačno propada kao vreo pepeo na njihove nepatvene glave zbog toga što

Makedonski najamnici ne mogu da oprostite Vlahovu jedan njegov "veliki greh", a naime ovaj greh, što on i u najkarakterističnijim momentima makedonskog pokreta nikada ga nije izdao, nije ga prodao i nije ga stavio na uslugu zavojevaškim apetitima balkanskih vlada i njihovej reakcionarnoj, ugnjetачkoj fašističkoj unutrašnjoj politici. Za njih Vlahov ostaje jedna nedostižna savest, živi svedok ovog njihovog srozavanja, bezbrojnih njihovih izdaja i zločina, koja savest im ne da mira, koja ih žiguje i izobiljuje čak i tada kada on sam žuti. Iste zbog čega on treba da se ukloni, da se fizički ukloni, da se okleveta i ocrni duhovno i moralno. A ako u tom napadu, onda će oni istovremeno s tim naneti udar i makedonskom oslobodilačkom pokretu, njegovej nezavisnosti, njegovej nepodmitljivosti i revolucionarne i idejne čistoti. Iste šta makedonski, afeti ciljaју sa svojom kampanjom protiv Vlahova i njegovih drugova. Oni neka da se zaustave da klavatu i vredaju zbog toga što će njihova zloba da raste zajedno sa porastom njihove moći. Ali namođnoj zlobi ostaje samo jedno oružje - laž i klevate."

Kako mogu u celosti da se primene ove izjave Popčomova, napravljene pre 22 godine protiv fašista u Bugarskoj, prema autoru ili autorima prijavog članka u centralnom organu BKP/a/. Kao da je članak Popčomova napisan u odgovor na klevetnički članak u "Rabotničeskom delu". Toliko su načini i metode borbe bugarskih fašista identični sa metodama centralnog organa naše partije, družbe Dimitrev. Ime li veće sramote od toga?

Nezato se račava da konstatujem, a sam primadjen da to uradim, da se "Rabotničesko delo" srozalo na nivo poznatih fašističkih listova koji su klevetali naše makedonske delo i naše makedonske borbe. Kakva Halaena sudbina.

Nije li "Rabotničesko delo" moglo da nađe drugi put, put kojim bi pošao svaki pošten čovek. Taj put nije neophodno da bude put komuniste, a može biti put običnog poštenog čoveka, da polemizira principijelno s nama kao pošten čovek.

Zašto se družbe Dimitrev ne odgovara principijelno na svoj govor na V kongresu KPJ? Zašto se ne odgovara principijelno na svoje govore koje sam ocrtao u Pirinskoj Makedoniji prošle godine - u osam mesta Pirinske Makedonije - i u većim centrima Bugarske gde živi

V kongresu KPJ u Beogradu? Zašto se niko kritikovali koji govori koje sam nedavno održao u većini graseva Vardarske Makedonije, govori čija sadržina je bila objavljena u "Novoj Makedoniji", koju vi sigurno čitate ili barem pregledate? Zašto najzad "Kabinetne delo"

ne odgovara kao što odgovaraju poštenu ljudima na koji govor pre tri i po godine u bioskopu "Makedonija" u Sofiji, jednom ratu zašto nije osuda raskritikovana na vaše gladište, ili bolje rečeno naše makedonsko gladište, odnosno konkretnog rešenja makedonskog pitanja, koje smo mi makedonski borci iznosili i koje sam ja iznosio na mnogo mesta i u miru diplomatske u našoj i tuđjoj štampi? Zašto se vaš centralni organ služi klevetama, insinvacijama i lažima da bi se diskreditovao i da bi neposredno diskreditovao naše makedonske borce pred makedonskim i bugarskim narodima?

Šta je vaš zaključak može da se popravi od tog skandaloznog držanja vašeg centralnog organa družbe Dimitrov a mislim, da ovaj rad koji je u interesu makedonskog naroda i drugih naroda Jugoslavije i u interesu samog bugarskog naroda, koji želi da živi u miru i bratstvu sa narodima Jugoslavije, da taj rad razdražuje centralni organ BKP/x/ i tera ga da izjavi i vrši posao koji pljuje na samu vašu partiju i, izvinite družbe Dimitrov, vas lično, kao njenog generalnog sekretara.

Da Popovova li, na Jugova li, rođeni u Makedoniji, nekadašnji aktivni makedonski javni i revolucionarni radnici, nekadašnji rukovodioci Ujedinjene makedonske revolucionarne organizacije, koji su se takvima smatrali dok je postojala ta organizacija do 1936 godine, a verovatno i mnogo kasnije, pripadnicima makedonske nacije, na vas lično družbe Dimitrov, sina roditelja emigranata iz Vardarske Makedonije, na Volko Červenkovu li, sina makedonske majke - svi vi glavni rukovodioci članovi Politbiroa BKP/x/, pa prema tome i NE Bugarske, na vas li je trebala da padne nezavisan odgovor da preduzmete sve moguće mere - a svemoguće mere što morate preduzeti prema našoj braći Makedoncima koji žive na teritoriji Bugarske zato što se državna vlast nalazi u vašim rukama - da pokušavate diskreditirati pomoću kleveta, laži i insinvacija skromne ravnike, kakav sam ja, koji je uvek pošteno služio ne samo svome narodu već i njegovoj susjednoj braći Južnim Slovenima, Balkancima i šitavom progresivnom

čovečanstvu?

x

x

x

U isto vreme vlada Narodne Republike Bugarske preduzima drakonske mere da se spreči razvitak makedonske kulture, pljuje na principe koji su ležali u osnovi Komunističke partije Bugarske, širi se od strane organa vlasti u Pirinskoj Makedoniji puzljavna laž da u Narodnoj Republici Makedoniji upravljaju Srbi, a ne Makedonci, da se NR Makedonija srbizirala, itd.

Dođite draže Dimitrov, u Makedoniju da vidite kako taj makedonski narod govori na čistom zvučnom makedonskom jeziku, kako Makedonci upravljaju Makedonijom, kako skromni makedonski radnici a i ceo narod čine gigantne napore kako bi Makedoniju uputili putem progressa, da razvije svoju privredu, svoju kulturu, da se podigne naš narod politički, da podigne svoj standard života, da dostigne i on mnoge ostale narode Jugoslavije koji su ga u tom pogledu pretekli itd. U njegovim težnjama vi biste mogli konstatovati da je ovaj narod svestrano pomognut od ostalih naroda Jugoslavije, koji zajedno s nama učestvuju u izgradnji socijalizma u NR Makedoniji i u FNRJ.

Hteo bih da kačem nekoliko reči, draže Dimitrov, i povedom ovaj Plenum BHP/k/, X i XI. Zašto draže Dimitrov niste sproveli u delo, kako to delikuje poštovanja revolucionarima, rešenje vašeg X Plenuma od meseca avgusta 1946 godine u kome se kaže:

"CK BHP/k/ rešava da sistematski radi na kulturnom zbliženju makedonskog stanovništva iz Pirinske Makedonije sa NR Makedonijom, da populariše NR Makedoniju i njene tekovine, stavlja sebi u zadatak da formira predavaanje makedonskog jezika i istorije medju Pirincima, da da listu "Pirinske delo" u prvom redu makedonski karakter. Plenum predlaže "da se uzme niz drugih mera po liniji kulturne autonomije za razvoj nacionalne svesti makedonskog stanovništva" kako bi se "olaksalo ujedinjenje sa glavninom makedonskog stanovništva u NR Makedoniji" /citirano prema "Revoje Makedoniji"/.

Kome su bile potrebne odluke vašeg XVI Plenuma kojima se nanosi sarkastičan udar nacionalnim pravima i slobodi makedonskog naroda u Pirinskoj Makedoniji i se uklanja jednim potezom para sve ono što

je bilo napređivano zadnjih, a naročito ove poslednje godine, za razvoj naše nacionalne kulture, za njegovo zbljšavanje i olakšanje da se ujedini sa Narodnom Republikom Makedonijom?

Šta znače sve te mere, pitam vas ja? Imaju li one išta zajedničke sa principima marksizma-lenjinizma o kojima se tako mnogo piše u vašoj štampi a koji se savodno naručavaju od KED, od druge Tita? Te mere družbe Dimitrov nemaju ništa zajedničkog sa marksizmom-lenjinizmom? One su u oštroj protivurečnosti sa njegovim principima. Ja ne znam zašto barem doktori marksizma-lenjinizma u svom centralnom organu "Za trajan mi i narodnu demokratiju" nisu osudili ove antimarksiističke i antilenjinističke odluke donete s vaše strane.

Objašnjenje kako su makedonski učitelji i knjižari, ili kako se kaže u rešenjima Plekšana "razni neglasni emisari", koji su došli u Pirinsku Makedoniju na traženje vašeg ministra prosvete i uz saglasnost bugarske vlade da pomognu u razvoju makedonske kulture u tom makedonskom kraju, raspaljivali mržnju protiv bugarskog naroda je istinski potanevanje sa osećajima koje makedonski narod gaji prema bugarskom narodu i prema drugim Južnim Slovenima? Koji je taj Makedonac koji gaji mržnju prema bugarskom narodu i kome je u interesu da se raspaljuje takva mržnja među stanovništvom Pirinske Makedonije protiv bugarskog naroda? Mi smatramo bugarski narod za bratski narod u istoj meri kao što smatramo srpski, hrvatski, slovenački, crnogorski narod za bratske jugoslovenske narode. Mi znamo da ćemo jednog dana svi biti pod jednim širavim krovom. Tvrđje nje vašeg Plekšana kako su neki učitelji i knjižari u Pirinskoj Makedoniji raspaljivali mržnju protiv bugarskog naroda je obično cela

tvrdjenje, nezavisno ni na kakvim faktima, koje ima za cilj da opravda ili barem da objasni napad bugarskih vlasti na nacionalna prava i sloboda Makedonaca u Pirinskoj Makedoniji.

Vi odlično znate družo Dimitrov da je Pirinska Makedonija jedan od triju delova Makedonije, da ta oblast spada u teritoriju Makedonije, koja vekovima predstavlja jednu geografsku celinu, povezana opštim ekonomskim interesima sa ostala dva dela Makedonije: Vardarske i Jugejske Makedonije, gde stanovništvo ima ista nacionalni karakter, iste nacionalne crte, gde gde stanovništvo govori jedan od makedonskih dijalekata.

Pilelozi mogu da spore koliko god hoće kakav kakvi su to dijalekti, ali jedna je jasna da se Makedonci iz Pirinske Makedonije odlično sporazumevaju sa Makedoncima iz Kukuškeg kraja, Koidže-Vardarskog, Solunskog, Dojranskog, Gevgelickog, Strumickog, Tikveškog, Štipskog, sa Makedoncima iz Bitoljskog, sa Makedoncima koji govore veleški, skopski, tetovski ili kumanovski dijalekt.

Šta kada mi pravimo ~~egresne~~ napore kako bi razvili našu kulturu i razradili naš literaturni jezik, u tom momentu kada je celom svetu jasno, a i ceoj Komunističkoj partiji Bugarske bi trebalo da bude jasno da smo poseban narod, posebna nacija koja se razvija, mi Makedonci, naravno, treba da konstatujemo da HAI/S/ pa prema tome i vaša vlada uzimaju mere koje pokazuju na očigledan način da vi ne želite razvoj naše makedonske kulture. Mi smo očekivali s vaše strane takvu podršku za razvoj naše kulture kakvu smo dobili i dobijamo od naroda Jugoslavije i od čoveka koga vi tako vulgarno klevetate, od drugo Tita.

Koliko god bio neveliki broj naučnih i kulturnih radnika

kojima raspolažu druge republike SRB, one su ipak na naše traženje odvojile i odvajaju neke od tih radnika kako bi pojačali kadrove na našem univerzitetu. Našalost takvu saradnju od strane SR Bugarske mi nismo dobili. Naprotiv, stvaraju se prepreke izvećnim naučnim i kulturnim radnicima - Makedoncima koji bi želali da dođu ovdje i to na taj način što se vodi propaganda protiv naše republike na javna, a podgukla, da Srbi upravljaju Makedonijom, da je ona arbisirana... A u Bugarskoj ima stotinama i hiljadama takvih intelektualaca koji bi mogli doći kod nas i pomoći kako razvitak naše kulture, tako i razvoj naše privrede i njeno podizanje u zdravstvenom pogledu.

Vi družo Dimitrov, imate specialista, koje mi u Makedoniji nemamo i koji bi mogli doprineti izgradnji socijalizma u našoj zemlji kako bi naš narod živio bolje i u blagostanju.

Ja mislim da je SRB/k/ dužna da pomogne razvoj Pirinske Makedonije u svakom pogledu, što ona ne samo ne čini, već se naprotiv sve čini kako bi se kočilo njen razvitak.

Zašto niste dali družo Dimitrov oblasnu autonomiju Pirinskoj Makedoniji i koja je naseljena sa 240.000 Makedonaca, 6.000 Turaka i 4.500 Bugara?

Vi odlično znate da su boljševici proglasili na primer Agaristan, koji se nalazio u sklopu Gruzinske Sovjetske Sovijalističke Republike, u autonomnu republiku, makar da u njoj žive pretežno Gruzinci, ali pošto su muslimani i imaju neke razlitičite osobine od Gruzinaca, to im je zbog toga data mogućnost da izgrađuju svoju kulturu, svoju privredu, svoj život, svoje običaje, kako to nalazu interesi tog naroda, uprkos tome što čitavo stanovništvo broji jedva

160.000 ljudi.

Isto to mi primajuemo i u mnogim drugim republikama SSSR kao i u drugim autonomnim oblastima, nacionalnim okruzima, gde žive posebni narodi.

Pa u slučaju boljševike mi smo dali oblastnu autonomiju Kosovu i Metohiji i Vojvodini.

Stručna građa se bila podigla u vašoj štampi povodom mog govora u kome sam tražio da se Pirinskoj Makedoniji da takav statut kakav imaju naše autonomne oblasti. Zašto je silava ova građa? Mi smo tobož hteli da se dočepamo Pirinske Makedonije.

Niko od nas nema takvih namera. Sam narod Pirinske Makedonije se izjašnjava na osnovu principa marksizma-lenjinizma za takve prisajedinjenje. Ali dok to ne bude, kako glase rešenja i plenuma vaše partije vi bi trebalo da date tom narodu da sam rukovodi svojom sudbinom u kalike se to odnosi na njegove neposredne interese i potrebe. To nalaze principi marksizma-lenjinizma.

Ja vas pitam družo Dimitrov kako ćete pravdati pred Informbiroa i uopšte pred komunističkim svetom vaše akcije za zatvaranje Narodnog pozorišta u Gornjoj Džumaji, u kome su se dosad davali komadi na makedonskom jeziku. Uбудuće ovo pozorište će postojati i dobijati sedam puta veću pomoć, ali predstave će biti davane ne na makedonskom a na bugarskom jeziku. Jesu li to mere koje bugarska vlada preuzima za razvitak nacionalne kulture Makedonaca iz Pirinske Makedonije?

Kako ćete pravdati družo Dimitrov zabranu da se predaje makedonski jezik u školama Pirinske Makedonije, vaš ministar narodne

presvetopisno je prošle godine u ovo doba da će za vreme školske 1948/49 da se predaje na makedonskom jeziku u prvom razredu i to će produžavati dok najzad/ celokupna obuka u ovim razredima i u ovim školama ne bude na makedonskom jeziku. Nije li to što se vrši u Pirinskoj Makedoniji druže Pimitrov neprijateljski akt u pogledu razvitka makedonske nacionalne kulture. Kako ćete opravdati uklanjanje makedonskog jezika na stranicama lista "Pirinsko delo"? Kako ćete objasniti vandalski postupak milicije u Pirinskoj Makedoniji koja je zatvorila makedonske knjižare u Geraevoj Džumaji, Petriču, Nevrokopu, koje su knjigeogle da se rasturaju i ponornu razvoj makedonske kulture? Kako ćete objasniti pred komunističkim svetom proterivanje učitelja koje je vaša vlada tražila od Makedonske narode republike i koje su vam bili goalati prošle godine? Preteka kako su oni tobož odgajali mržnju prema bugarskom narodu je smešan. Vaša vlada nije mogla da ukaže ni na jedan slučaj koji bi opravdao ove optužbe. Ako bi takav slučaj i postojao to bi krivca trebalo odstraniti i dati pod sud kao čoveka koji raspaljuje nacionalnu mržnju. Koji je taj koji je raspaljivao takvu mržnju? Takvo lice vi ne možete da nadjete, pre bismo mogli reći da ima članova vaše partije koji zauzimaju odgovorne funkcije u Pirinskoj Makedoniji a koji se prezrivo odnose prema našem jeziku.

U optužbi protiv nas, koja služi kao ~~xxxx~~ motiv za rešenje XVI Pismena, govori se kako su naši učitelji i knjižari /njih lica na broju/ navodno obrazovali državu u državi, silom abonirali ljude na makedonske listove. Nije li smešno tvrdjenje da su ti učitelji abonirali 7.500 dece na list "Pionerče", 1.700 Makedonaca i ~~xxxxxxxxxxxx~~ Makedonki na list "Nova Makedonija", 3.000 drugih

Makedonaca na list "Mlad borec", kada se zna da je ~~to~~ Pirinska Makedonija deo teritorije Bugarske i da tamo postoji ne makedonska a bugarska vlast. Kože li to jedan ozbiljan čovek da prima kao istinu? Apsolutno ne! Viđite Druže Dimitrov koliko su neozbiljne optužbe koje se prave na adresu makedonske i jugoslovenske vlade?

To se vrši ne samo od jedne komunističke partije, već i od jedne vlade kojoj se vi druže Dimitrov nalazite na čelu. Ja mislim da je vaša lična odgovornost u ovom slučaju velika i vi biste mogli da promenite ovu situaciju, da se stavi kraj tim bezobraznicama, koji se vrše tako i da se da mogućnost našoj braći iz Pirinske Makedonije da se oseće slobodnima u političkim, nacionalnom i kulturnom pogledu, kako li oni trebali da se osećaju pod vlašću koja upravlja zemljom nasleđeno principima marksizma-lenjinizma.

Vi ste druže Dimitrov bili prvi koji ste izjavili pred bugarskim narodom da on ima mnogo da nauči od Titove Jugoslavije. Pošto vas malo drugi bugarski drugovi, koji su došli ovde kao članovi raznih zvaničnih delegacija, nastupali su isto mišljenje i izražavali veliku zahvalnost prema rukovodnicima i ustanovama ošde u Jugoslaviji, jer su im svi otvorili svoju dušu i objasnili sve što im je bilo neophodno. Oni su im čak saopštili neke stvari koje inače ne bi kazali drugim licima. Zašto je napravljeno sve to? Zato što su narodi Jugoslavije smatrali da je nastupio preokret u odnosima između Bugarske i Jugoslavije, da je nastupila jedna nova era bratstva solidarnosti među narodima NR Bugarske i FNR Jugoslavije.

Mi Makedonci, najviše smo se radovali tim dobrim uzajavnim odnosima, zato što smo očekivali da vi i vaši saradnici zajedno sa

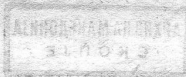
svagda kidate sa mracnom politikom bugarskog imperijalizma, kao što su to uradili rukovodioci nove Jugoslavije i da ćete usmeriti vašu zemlju novim putevima, priznavajući nacionalna i politička prava makedonskog naroda kako su to uradili narodi Jugoslavije. Naš makedonski narod smatra bugarski, srpski, slovenački, hrvatski i druge jugoslovenske narode za svoju braću. Kakva veća sreća za nas Makedonce iz triju delova Makedonije da vidimo našu zemlju ujedinjenu, postavljenu na ravnomeru s drugim zemljama Južnih Slovena!

Stvaranje slobodne ujedinjene Makedonije, to je bio ideal ne samo Belčeva i Sandanskog već i vaš ideal, ideal čitave bugarske partije, ideal čitave komunističke internacionale, obznanjenje makedonske države u savezu sa ostalim jugoslovenskim republikama, tretiranje makedonskog naroda ne kao nepunoletnog a kao ravnopravnog sa hrvatskim, slovenačkim, srpskim, bugarskim i ostalim narodima, što šta može da oduševljava nas i da tera ljude kao što sam ja, poslednje godine svoga života da odem za blagostanje našeg naroda, i njegove jugoslovenske braće.

Vi ste družo Dimitrov mogli da izigrate veliku ulogu ne samo u pogledu naše braće u Pirinskoj Makedoniji već i u pogledu naroda Jugoslavije. Vi to niste učinili. A sada, pitam vas ja, kakav je sadržaj odluka vašeg XVI Plenuma, za Pirinsku Makedoniju, koje su bile potrebne ove odluke, ove raspirivanja mržnje među Makedoncima iz Pirinske Makedonije i NR Makedonije, koje dao pravo HRI/k/ da se javlja u otvoreni raspirivača, da kultiviše mržnju između našeg naroda u Pirinskoj Makedoniji i naroda u NR Makedoniji?

Banije, pre 30-40 godina bilo je Bugara i to ne malo, od kojih su neki bili socijalisti, drugi bespartijski, treći su pripadali

li buržoaskim partijama, četvrti su bili anarhisti, koji su se svi uključili u makedonski revolucionarni pokret, služili su verno i odlučno se borili protiv osvajačke politike Bugarske, blažili stvari makedonskog porobljenog naroda i u tome nalazili puno zadovoljenje svojih težnji i ideala da se pomogne jedan bratki narod da se oslobodi. Ovi Bugari su prolivali krv za slobodu samostalnosti makedonskog pokreta, za političku autonomiju Makedonije imajući pred očima da ova makedonska država nema da visi u vazduhu nego će biti u savezu sa ostalim pretvorenim u republike balkanskim državama. To su bili pošteni bugarski javni radnici. Oni nisu težili ka prisajedinjenju Makedonije Bugarskoj. Oni su znali da taj narod ima osobina koje su ga razlikovale od bugarskog naroda i da ima pravo na ovoj samostalnoj politički opstanak. Izinka za samostalnu makedonsku naciju i poseban makedonski literaran jezik u to doba nije bila postavljena. Uprkos tome ovi jadni radnici bili su protivu velikobugarizma, oni nisu hteli niti teritorija, niti duvana, niti drvenog materijala, niti stoke.

Zašto družo Dimitrev sa oslobođenjem Bugarske, odmah posle 9 septembra kada ste vi bili gospodar situacije, NR M/K/ nije izašla sa jasnim stavovištem po pitanju Pirinske Makedonije, zašto ona nije izjavila da makedonski narod ima pravo na poseban politički opstanak, zašto nije izjavila da će ona preduzeti sve mere za razvoj nacionalne svesti makedonskog stanovništva, kako bi olakšale njegovo ujedinjenje sa osnovnim delom makedonskog naroda iz NR Makedonije, kako bi to trebalo da uradi svaka komunistička partija?

Poznato je da se stanovništvo Pirinske Makedonije oseća

blize makedonskom narodu Vardarske Makedonije i stanovništvu Jugejske Makedonije, nego bugarskom stanovništvu u Bugarskoj. To stanovništvo želi da se priključi NR Makedoniji.

U usklicima: "Hoćemo ujedinjenje sa NR Makedonijom", ja sam bio pozdravljen od partijskih predstavnika, od predstavnika Otkolovnog fronta, od predstavnika vlasti vojske i to u prisustvu predstavnika Centralne vlade i CK BKP/s/ kada sam prošle godine obilazio Pirinsku Makedoniju.

Stanovništvo Pirinske Makedonije govorilo je sa najvećim oduševljenjem o poseti koju su 4.000 Pirinaca napravili Vardarskoj Makedoniji povodom našeg nacionalnog praznika, 11 oktobra prošle godine.

Prosečno, 75% Pirinske Makedonije izjasnili su se pre dve godine za vreme prebrojavanja stanovništva, sa da nije bilo zasebne rubrike u formularima sa makedonsku nacionalno t, da su Makedonci.

Pre nego što završim ovo pismo želeo bih da odgovorim na još jednu neistinu koju je jedan predstavnik vašeg Politburoa izneo i koja se širi u vašoj štampi. Ovač član Politburoa je izjavio sa uverenost u: Pirinska Makedonija ne želi da se ujedini sa Makedonijom Kuliševskog i Vlahova u kojoj se ne odzvoljavaju nikakve novine i nikakva literatura na bugarskom jeziku, gde se progoni bugarski jezik, u kojoj se ne daju prava bugarskoj nacionalnoj manjini gde je nekada bilo stotinama škole na bugarskoj jeziku. Odgovaram: U Narodnoj Republici Makedoniji i u FNR Jugoslaviji se rasturaju bugarske novine i bugarske knjige. U Jugoslaviji su prošle godine unete stotinama novina i knjiga na bugarskom jeziku, osam puta više nego što je uneto

u Bugarsku jugoslovenskih novina i knjiga.

U mestima gde žive Bugari, Bosilevgradsko i Caribrodsko, nalazi se kolikogod hoćete bugarskih knjiga i novina. Čak i sada, kad su te novine pune kleveta i insinuacija protiv KPJ, njegovog komiteta /CK/ i uopšte protiv FNRJ - bugarske novine, bugarski časopisi i bugarske knjige produšavaju da se primaju, U izlasku Jugoslovenske knjižare u Beogradu možete naći ove klevetničke novine.

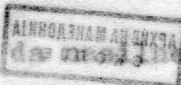
Što se tiče bugarske nacionalne manjine reći ću da u NR Makedoniji ima u svesu 940 bugarskih građana koji zauzimaju razne dužnosti u našim makedonskim ustanovama: inženjera, učitelja, tehničara, lekara, itd. Ovi bugarski građani se koriste potpuno svim slobodama i pravima kojima se koriste svi građani Makedonije i Jugoslavije. Što se tiče Bugara u Jugoslaviji u oblastima Caribroda i Bosilegrada, oni uživaju potpuna prava kao manjina. Ali ovde nije reč o tim bugarskim manjinama. Član Politburoa BRP/k/ ima u vidu ne ove, a druge građane, on ima u vidu Makedonske Slovene - Makedonce. U NR Makedoniji ne postoji bugarska manjina.

Kao što je poznato Makedonski Sloveni nisu bili jedinstveni ranije. Neke od njih stranci su nazivali Bugarima a i oni sami su se nazivali Bugarima i učili u školama na bugarskom jeziku; druge od njih stranci su nazivali Srbima a i oni sami su se nazivali Srbima i učili su se u školama na srpskom jeziku; treća su se nazivali Grecima, a i stranci su ih nazivali Grecima i učili su se u školama na grčkom jeziku. E pa dobro, sada su svi ovi Makedonski Sloveni jedinstveni. Oni su Makedonci i uče se u školama na književnom makedonskom jeziku. O tim upravo Makedoncima govori član Politburoa vaše partije. Ovaj član Politburoa hoće, kako se vidi, da se produže nespo-

narodu. Tom neprijateljstvu je, kako znate, već stavljen kraj. Mi Makedonci ne želimo više da imamo škole na drugim jezicima osim na makedonskom jeziku. Naša deca se uče i žele da se uče u školama na makedonskom jeziku. I njihov broj van univerziteta iznosi preko 130.000.

Što se tiče bednog tvrdj nja da ako bi Delčev i Bandanaki bili živi, a pošto su oni govorili na bugarskom književnom jeziku, da bi se našli u zatvoru to je družo Dimitrov jedna odvratan insinuuacija. Može li se ukazati makar samo na jedan takav slučaj. Ne, ne može. Zato što takvih slučajeva nema i ne može da ima. Tako mogu da govore samo neprijatelji naše nacionalne kulture, neprijatelji naše nacionalne nezavisnosti.

Ali znajte družo Dimitrov, da smo mi Makedonci ljudi koji ne tako lako pokleknu. Makedonski orha je tvrd mnogo, on je slopio mnogo zuba. Budite uvarena mere, klevete, laži i insinuacije, kojine se vaša štampa i vlasti u Tirinskoj Makedoniji služe prema Makedoncima, neće dati očekivane rezultate.

Uprkos kleveta, insinuacija i drugih miserija "Rabotničesko delo", mi ćemo produžiti da se borimo za naše pravo na život pod političkom vlašću, pod jednim državnim krovom, kako to preporučuju principi marksizma-lenjinizma, kako bi mogli potpuno da razvijemo našu kulturu i našu privredu, da podignemo naš životni standard i da podignemo još više politički nivo našeg naroda. Uprkos svemu makedonski narod će biti potpuno nacionalno oslobođen i ujedinjen, u savezu sa ostalim narodima Jugoslavije, a sutra kada se to nastupe uslovi sa svim Južnim Slovenima.

Znajte družo Dimitrov da će uprkos svemu pravda pobediti.